

Comentariu realizat de pastorul Alejandro Bullon

STUDIUL 8

Misiunea transculturală

Bună prietene!

În acest studiu vom vedea cum Isus și-a împlinit misiunea chiar în afara frontierelor țării unde locuia. El a ieșit din cultura Sa îndrăznind să evanghelizeze chiar persoane din afara culturii Sale, iar prin aceasta ne-a arătat că Evanghelia este pentru toate ființele umane. De asemenea ne-a arătat cum trebuie să ne apropiem de persoanele care au o cultură diferită de a noastră conducându-i către dragostea lui Isus.

Studiul din acesta săptămână are 5 părți:

1. Cazul femeii samaritene
2. Cazul centurionului roman
3. Isus nu a rămas indiferent înaintea îndrăciților
4. Isus nu a rămas indiferent înaintea leproșilor
5. Cazul grecilor

În cazul femeii samaritene, Israelul din timpul Domnului Isus era împărțit în trei părți, Iudeea, Samaria și Galilea. Samaria se află între celelalte două și astfel nu exista forma de a merge dintr-o parte în alta fără a trece prin Samaria, dar historia femeii samaritene care o găsim în Ioan 4 începe a spune că Isus mergea din Iudeea spre Galilea și trebuia să treacă prin Samaria. Această expresie nu se referă numai la aspectul geografic, nu încearcă să spună că nu mai există alt drum, chiar mai mult se știe că iudeii care doreau să meargă în Galileia ocoleau Samaria mergând spre vest, străbătând deșertul din Berea iar după aceea asigurându-se că au trecut de Samaria ieșeau din deșert și reveneau la drumul principal, iar cu această atitudine ei călătoreau cu 40 de kilometri mai mult care în condițiile în care nu existau mașini sau biciclete ca în zilele de astăzi, reprezenta o călătorie foarte lungă și grea sub căldura toridă. Dar pentru ei acest fapt nu era o problemă pentru că era de dorit să nu calce pământul “blestemat” al samaritenilor. Și de ce era așa? Pentru că în opinia lor samaritenii erau persoane care nu meritau mântuirea. Este adevărat că samaritenii se închinau lui Dumnezeu dar de asemenea se închinau și dumnezeilor păgâni rezultând astfel o religie seculară unde toți se închinau la tot crezând că cel mai bine era să ai o credință în ceva dar fără exclusivitate totală față de vreo religie în concret. Toți aveau dreptate și nimeni nu putea să îl învețe pe altul altceva decât credea, pentru că important este faptul că, cu toții credeau în același Dumnezeu.

Apropo, te întreb, ți se pare cunoscută această mentalitate? Ți amintește de ceva din zilele noastre? Fără îndoială că iudeii preferau să nu intre pe teritoriul samaritean, dar în cazul lui Isus Ioan spune că trebuia să treacă pe acolo, nu putea să nu meargă, era necesar să fie acolo. De ce oare? Pentru că misiunea Sa nu se putea limita numai la iudei, El venind printre noi pentru a salva lumea întregă, nu numai pe ei. Dar oare cum a reușit Isus să o evanghelizeze pe femeia samariteană care avea o altă cultură decât a Sa? În primul rând El a trebuit să se apropie de ea. În al doilea rând a trebuit să sară peste unele reguli iudaice cum ar fi interzicerea de a vorbi singur cu o femeie după cum cerea legea iudaică, chiar mai mult era interzis să vorbești cu o samariteană. În cazul unei femei din Iudeea era permis să vorbești cu ea numai dacă era o

rudenie de a ta. De asemenea un iudeu nu putea vorbi cu un samaritean. Este important de observat că dacă dorești să evanghelizezi persoane care nu cunosc pe Dumnezeu de multe ori trebuie să treci peste anumite tradiții care ar putea împiedica apropierea de acestea.

În al doilea rând când intri în contact cu aceste persoane în loc de a vorbi despre ce te interesează pe tine va trebui să vorbești despre lucruri pe care persoana pe care vrei să o evanghelizezi o interesează. Numai după ce i-ai câștigat încrederea o vei putea conduce la Evanghelie. Așa a făcut Isus vorbind femeii despre apă, element important în viața ei. Nu știi dacă tu ești conștient de faptul că oamenii ne ascultă numai dacă le vorbim de lucruri importante din viața lor. În cazul lui Isus, apa a fost tema care a condus discuția spre temele religioase iar această metodă o putem folosi și noi.

Să vorbim acum despre centurionul roman. Este evident faptul că în acele timpuri iudeii nici cu romanii nu se înțelegeau prea bine. Pe lângă faptul că erau parte în culturi diferite, iudeii îi urau pe aceștia pentru că erau puterea dominatoare iar romanii îi desconsiderau pentru că erau parte din cuceririle lor și pentru că îi stiau cu două fete. Dar în cazul centurionului roman întâlnim un om care este capabil să rupă barierele culturale în căutarea sa după ajutor. Servul său era foarte bolnav și căutase cu siguranță tot ajutorul medical posibil din timpul său, dar din păcate nimic nu a dat rezultate. Din acesta experiență putem învăța mult din contrastul cultural între țări sau chiar grupuri diferite din cadrul aceleiași țări, agnostici, postmoderniști etc... În loc de a cheltui o mulțime de eforturi pentru a descoperi metode de a ajunge la ei, de a renunța din principiile bisericii pentru a-i cuceri, este mai important să fim aproape de ei, pentru că la un moment dat este posibil să trecă prin probleme iar acele momente pot fi oportunități de a le prezenta pe Isus. Toate ființele umane, indiferent de poziția socială, economică sau culturală, în momentul când au probleme caută soluții iar în acele momente și situații creștinii trebuie să fie prezenți și gata de a le oferi ajutorul. Dar pentru a ajunge la acele momente în primul rând trebuie să ni-i facem prieteni fără a fi motivați de a le schimba doctrina vieții ci a le arăta dragoste și a dori fericirea lor.

Centurionul a mers la Isus în momentul de necesitate iar în ciuda faptului că din punct de vedere teologic erau diferiți a ajuns chiar să respecte regula că un iudeu nu poate să calce pragul unui necredincios, de aceea i-a spus că nu era nevoie să vină la el acasă ci era suficient să zică un cuvânt iar el era sigur că servul lui se putea vindeca. Îți dai seama cum în momentul când apar probleme se poate rupe orice barieră culturală pentru a primi ajutor? Dar eu te întreb. Cine în viață nu trece prin momente dificile? Toate aceste momente sunt oportunități de a prezenta acestor persoane pe Isus.

În partea a treia a studiului îl găsim pe Isus în tinului Gadara unde eliberează un tânăr de duhuri care îl chinuiau și pe fiul unei femei canaanite. Amândoi erau parte din culturi straine iudeilor. Primul trăia în ținutul Gadarei dominat de romani, iar proba este faptul că ei creșteau porci, fapt interzis cu desăvârșire pentru un iudeu. Acolo erau un tânăr care avea viața distrusă, trăia hoinărind pe munți rănindu-se cu pietre, țipând și plângând fără a găsi ajutor în nici o parte și nimeni nu putea să îl oprească din drumul lui. Dar știm că puterea Evangheliei a ajuns până la el eliberându-l.

Astăzi Dumnezeu este de asemenea dispus a elibera tinerii din mrejele păcatului, drogurilor, promiscuitate, murdărie morală... nimic nu poate sta în fața puterii Evangheliei. Tocmai de aceea noi ca și creștini trebuie să rupem barierele culturale dar fără a diminua sau a pierde identitatea noastră ca și creștini. Îți poți imagina pe Isus făcând pe nebunul pentru a se apropia de nebuni? Nu! El a mers la ei pentru a-i salva, schimba, transforma. Nu înseamnă că dacă ne apropiem de cineva trebuie să adoptăm maniera de viață a acestora ci trebuie numai să îi iubim, pentru că iubirea nu are limite și nici bariere. Dragostea dărâmă orice prejudecăți ce apar sau există. Isus a mers la gadareni pentru a-i ajuta, a-i salva.

Să trecem acum la femeia pe care Isus a întâlnit-o în Fenicia. Inițial aparent El nu a vrut să o ajute, spun aparent pentru că Elen G. White spune că el dorea să o pună la probă atât pe ea cât și pe ucenici, și anume a le arăta că credința nu aparține numai creștinilor, sau pe timpul lor numai a ucenicilor. Există multe persoane care nu fac parte din cultura noastră, care nu au adevărul biblic complet, dar sunt persoane sincere care așteaptă numai să existe persoane care să se apropie de ele și să le vorbească despre dragostea lui Isus.

În partea a patra a acestui studiu se prezintă istoria vindecării celor 10 leproși. Această istorie o găsim în Luca 17. În acest caz Isus nu i-a vindecat imediat, ci i-a trimis la preoți așa după cum legea levitică învăța. Dar în timp ce ei mergeau unde au fost trimiși, au fost vindecați. Istoria biblică spune că doar unul s-a întors pentru a-i mulțumi lui Isus, iar acest om era samaritean, iar mai departe spune că el era străin. Luca emfatizează faptul că acest om era străin, samaritean sau de altă cultură pentru a ne învăța o lecție. Să nu uităm că titlul studiului din acesta săptămână spune cum să evanghelizăm persoane de alte culturi. Prin faptul că Luca spune că era străin cel care s-a întors la Isus dorea să spună de asemenea că ceilalți erau iudei. Întrebarea era de ce ceilalți 9, iudei fiind, mergeau împreună cu un samaritean în contextul în care nu puteau fi împreună? Simplu, datorită faptului că toți erau leproși. Durerea și boala au rupt barierele culturale. În momentele de suferință toți oamenii caută pe Dumnezeu mai mult sau mai puțin. Pentru ființa umană lucruri imposibile sunt posibile numai când ajunge cu cuțitul la os. Există persoane care caută ajutorul în aștri, vrăjitorie, cristale, numere sau în alte forme de superstiții. Dar de ce oare nu se pot întoarce la Dumnezeu? În aceste momente dificile, când nu mai sunt soluții, este un bun moment a prezenta pe Isus ca și Salvator și Medic maestru al ființei umane. Dar nu uita că persoanele aud numai pe prieteni. Așadar nu ezita a te împrieteni cu ei urmând metoda lui Hristos apropiindu-te de ei dorind să le faci binele arătându-le simpatie, ajutându-i în problemele care le au, câștigându-le încrederea, iar apoi în momentul durerii spune-le "Urmează-mă!" și vei vedea că ei te vor urma.

Ajungem la sfârșitul acestui studiu vorbind despre grecii care au ajuns la Ierusalim cu câteva zile înainte de ziua crucificării lui Isus cu dorința de a-L cunoaște. Ceea ce trebuie să observăm din această istorie este faptul că acești greci s-au apropiat de Filip cerându-i să îl vadă pe Isus. Acest detaliu este foarte interesant pentru că numele Filip era de origine greacă și este verificat faptul că mărturia unei persoane din aceeași cultură, vecinătate, arie profesională este mai puternic decât mărturia din partea unei persoane diferite. Este clar că persoanele care ies din țara lor și se duc în altă țară făcând o lucrare minunată, dar nimeni nu poate înlocui și face

lucrare pe care cei din aceeași cultură o pot face. Medicii pot evangheliza medici, bogați pe bogați, avocați pe avocați, zidar pe zidar, tamplar pe tamplar etc... În Brazilia există un grup de fotbaliști care se numesc atleții lui Hristos și sunt jucători care împărtășesc credința lor colegilor lor de fotbal, iar acest fapt este mai productiv decât ar veni persoane din altă categorie socială pentru a-i evangheliza

Un alt aspect pe care îl putem învăța din experiența grecilor este faptul că în lume există mulți oameni doritori de a afla cine este Isus, oameni care merg prin viața căutând pe cineva care să le vorbească despre Isus, iar creștinii trebuie să fie atenți și pregătiți ca la momentul potrivit să poată împărtăși cu ei binecuvântata dragoste a lui Dumnezeu.

Îți voi povesti o istorie ce s-a întâmplat în Brazilia. Căutam o mică biserică și era deja 9:30 și încă nu o găsisem. De-odată pe stradă văd pe cineva cu cămașa albă și o biblie sub braț. La cea oră nu putea fi altcineva decât un adventist, așa că am oprit mașina întrebându-l unde este biserica, la care el mi-a răspuns că nu știe. Dar nu mergi la biserică? Ba da! – A răspuns el. Și unde este? Nu știu!

Nu mai înțelegeam nimic. Atunci el mi-a explicat cum este posibilă această situație. Eu sunt într-o situație dificilă - spunea el - și am nevoie de Isus, am nevoie de a mă întoarce la Dumnezeu, viața mea este întoarsă pe dos. Așa că în acestă dimineață m-am trezit hotărât să merg la biserică. Așa că am luat această Biblie pe care o am de la bunica și caut o biserică. Ce interesant – i-am răspuns eu – și eu caut o biserică, biserica adventistă. O cunoști? Nuuuu! Ba eu cred că o știi, este vorba de cei care țin sâmbăta. A daaaa, o cunosc ai dreptate.

L-am invitat să urce în mașină și să vină cu mine.

Acest caz este unul tipic de căutător a lui Isus. Există mii de persoane care sunt în așteptarea celor care să le prezinte pe Isus așa după cum au fost grecii doritori de a-L cunoaște pe Isus. Este adevărat că de asemenea sunt mii care nu vor să îl cunoască pe Isus, oameni scufundați în cultura postmodernistă, raționalistă și agnostică a zilelor noastre. De toți trebuie să ne apropiem cu dragoste câștigându-le prietenia, dar de asemenea sunt mulți oameni doritori de a-l cunoaște pe Isus. Cu toții suntem invitați și chemați să împărtășim credința noastră.

Dumnezeu să te binecuvânteze!

*Traducere & tehnoredactare:
Gabriel Radu
www.7adventist.com/studiu/
lectiuneazs@yahoo.com*